

ČVUT

Fakulta architektury

15127 – ústav navrhování I

Vedoucí ústavu: prof. Ing. arch. Ján Stempel

Vedoucí práce: doc. Ing. arch. Zdeněk Rothbauer, Ph.D.

Bakalářskou práci vypracoval: Aleš Krajčí

Název diplomové práce: Bytový dům v Holešovicích,

Plynární, 170 00 Holešovice, parc. č. 6, k. ú. Holešovice

OPONENTURA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

V bakalářské práci autor Aleš Krajčí navrhl v pražské čtvrti Holešovice novostavbu bytového domu s šestnácti byty různých velikostí a forem.

Zvolené řešení reaguje na skutečnost, že se v této části Holešovic, v atraktivním městském prostředí industriální bohémské čtvrti, sice stále nacházejí nevyužité plochy vhodné pro obytnou zástavbu, je ale obtížné v rušném kontextu zabezpečit obyvatelům těchto bytů potřebnou kvalitu zdravého bydlení, ochranu před hlukem a zajistit jim soukromí. Přitom ostatní parametry těchto ploch jsou pro objekty na bydlení vhodné. Je zde snadno dostupná občanská vybavenost, mají dobrou dopravní obslužnost i napojení na stávající inženýrské sítě. Zastavování těchto dnes nekoncepčně využívaných městských ploch objekty pro bydlení je žádoucí a je v souladu se současnou strategií výstavby v Praze.

Autor v práci prověřuje varianty, jak za pomoci současných možností zabezpečit ochranu každého bytu před hlukem.

Práce obsahuje studii k bakalářské práci a následné rozpracování dohodnuté části do stupně projekt pro povolení stavby.

Navržená novostavba se nachází uprostřed západní části uzavřeného městského bytového bloku mezi ulicemi Plynární a Vrbenského. Celý tento blok je projektován koordinovaně. Urbanistický koncept obsahuje výškový objekt v nároží, parter je určen pro nebytové funkce, nad podzemními garážemi uprostřed vnitrobloku je navržen společný prostor. Řešení posiluje urbanistický řád městské struktury v tomto území a obohacuje veřejný prostor. Nový objekt projektovaný autorem do tohoto bloku svou přiměřenou kubaturou, výškou i měřítkem harmonicky zapadá.

Pro dispoziční řešení je charakteristické umístění komunikačního jádra, hlavní podesty schodiště a přístupových chodeb k bytům při západní uliční fasádě a situování obytných prostor většiny bytů na opačnou východní stranu do vnitrobloku.

Při celkové hloubce domu 16,45 m vede tato nosná idea k tomu, že některé navržené byty v 2. a 3. nadzemním podlaží s jedinou obytnou místností umožňující spaní standardně dvou osob, mají poměrně velkou celkovou užitnou plochu 49 m². Přitom hlavní obytná místnost, počítáno včetně balkonu, má hloubku od fasády 10 m, což je z hlediska dostatečného prosvětlení denním světlem problematické. Pestré osobité dispoziční řešení bytů přináší zajímavé benefity, například průhledy z galerie do nižší úrovně mezonetových bytů ve 4. a 5. nadzemním podlaží.

Ve studii ve 4. nadzemního podlaží chybí normou požadované oddělení WC od obytného prostoru dvěma dveřmi. V navazující bakalářské práci je v daném bytě tato chyba opravena, ale celkem

zbytečně je WC přístupné přes koupelnu, což je méně výhodné. Tatáž výtka platí pro studii 5. nadzemního podlaží. Řešení tohoto podlaží v následném stupni dokumentace zcela chybí.

Společné prostory domu jsou řešeny pragmaticky. Pokud přijmeme navržené umístění komunikačního jádra, je návaznost půdorysně odlišných podlaží s byty různých velikostí zajímavá i věcně správná.

Autorská invence přísně a racionálně pojatého návrhu hmoty domu vytváří zajímavou prostorovou plasticitu a obraznost motivem objektu ustupujícího ve vyšších podlažích od ulice s předsazenými nosiči zeleně a otevírajícího se do vnitrobloku ve formě vystupujících balkonů. Z návrhu je zřejmý cit pro prostor a materiál. Formálně pravidelným rastrem pojaté fasády na pohledech i vizualizacích z exteriéru působí přesvědčivě a mají řád.

Dovolím si polemiku. Autor v úvodu práce píše . . . *Dům se nachází v poměrně rušné lokalitě. Čelí protější stávající zástavbě, která útočí svými balkony, musí se chránit . . .* Nemohu se ubránit dojmu, že dům je v kontextu rušného velkoměsta situován v částečně chráněné poloze. Od ulic Vrbenského a Plynární má jistý odstup, v příjezdové ulici do podzemního parkoviště v ulici U Elektrárny je dopravní zátěž poměrně malá, daná především situováním vjezdu do podzemních garáží právě do řešeného domu.

V daném případě je možné eliminovat tato negativa premiovou kvalitou výplní okenních otvorů s důrazem na ochranu proti hluku a řízeným větráním umožňujícím v běžném provozu okna neotevírat. To by umožnilo větší zastoupení bytů s více obytnými místnostmi o menší hloubce situovanými na obě strany domu a pravděpodobně i menší plochy chodeb uvnitř některých bytů. Uvažuji o tom jak s ohledem na dlouhodobě rostoucí ceny bytů, tak i s ohledem na nejvíce poptávané typy bydlení v Praze.

Bakalářská práce navazující na architektonickou studii neoslabeje její kvality. Zpracování stavební a konstrukční části, požární bezpečnostního řešení i techniky prostředí stavby svědčí o komplexním přehledu autora. Racionálně a pragmaticky jsou volena jednotlivá konstrukční řešení i stavební materiály.

Vyslovuji drobnou technickou výhradu k jinak zdařile koncipovaným společným prostorám. Hlavní schodiště s výškou stupňů 187,5 mm a šířkou stupňů 260 mm, sice o málo, ale přece jen nesplňuje požadované parametry Pražských stavebních předpisů ohledně sklonu schodišťových ramen, kde je přípustný sklon nejvýše 35°.

Zdařilé je materiálové i barevné řešení interieru.

Grafickou úroveň práce považuji za velmi dobrou, je srozumitelná, přehledná.

Oceňuji autorskou invenci, pečlivé provedení i hledání nových dispozičních forem. Bakalářskou práci hodnotím i přes zmiňované výhrady celkově známkou **A**.

Ing. arch. Jan Ajaňče

Únor 2022

